

vergadering **C194**
zittingsjaar 2021-2022

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en
Dierenwelzijn

van 9 maart 2022

(Deze vergadering werd via videoconferentie georganiseerd.)

**Vlaams
Parlement**

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Els Sterckx aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het controleren en opvolgen van dieren mishandeling en -verwaarlozing door de afdeling Dierenwelzijn – 1895 (2021-2022)	3
VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het dierenwelzijnslabel – 1968 (2021-2022)	7

VRAAG OM UITLEG van Els Sterckx aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het controleren en opvolgen van dierenmishandeling en -verwaarlozing door de afdeling Dierenwelzijn – 1895 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Jan Laeremans

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): De lokale politie Lanaken-Maasmechelen heeft samen met de inspectiedienst Dierenwelzijn in een woning in Lanaken meer dan tachtig verwaarloosde honden aangetroffen. In het huis hing een geur van urine en uitwerpselen. De dieren leefden in zeer slechte en erbarmelijke omstandigheden. Nochtans was het koppel in 2018 al veroordeeld voor dierenverwaarlozing. Toen ging het ook al over veertig honden.

Via meldingen van buurtbewoners kreeg de politie klachten binnen over de eigenaars van de honden in Lanaken. Na overleg met de dierenarts van de inspectiedienst Dierenwelzijn werden de meer dan tachtig honden in beslag genomen wegens het overtreden van de wet op het dierenwelzijn.

Een man en een vrouw zijn bestuurlijk aangehouden. De dieren konden terecht in het dierenasiel vzw Dieren in Nood in Kinrooi. Het gaat om een geval van 'animal hoarding', waarbij het koppel de honden verzamelde zonder zich te bekommeren om de leefomstandigheden van de dieren.

Minister, in uw beleidsnota van 2014 staat dat u zult toezien op een doordacht controlebeleid en de controles zult verhogen. Daarnaast zou een gericht controle- en opvolgingssysteem worden uitgewerkt.

Wat is de stand van zaken betreffende het aangekondigde controle- en opvolgingssysteem? Worden personen die zich schuldig maakten aan grootschalige dierenverwaarlozing, zoals in het beschreven geval, effectief opgevolgd en gecontroleerd om recidive te voorkomen? In dit geval is dat niet voorkomen. Hoe gebeurt dit? Hoeveel controles vinden plaats en op basis van welke criteria? Waarom kan niet worden voorkomen dat mensen die al veroordeeld zijn voor dierenverwaarlozing opnieuw meer dan tachtig nieuwe honden weten te verwerven, die ze dan opnieuw verwaarlozen? Welke bijkomende initiatieven zult u desgevallend nemen om te voorkomen dat grootschalige dierenverwaarlozers en -mishandelaars zich na een veroordeling opnieuw schuldig kunnen maken aan dezelfde misdrijven?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voor een correct begrip, staat in mijn beleidsnota, en ik citeer: "Elke vorm van dierenverwaarlozing en -mishandeling moet op adequate manier bestraft worden. We evalueren het bestaande kader en sturen bij waar nodig. We voeren een controlebeleid dat alle betrokken doelgroepen dekt, waarbij we een gelijke mate van controle van elk van de actoren nastreven. We investeren in een zo uitgebreid mogelijke controle van alle geledingen van de dierenhandel en -houderij, waarbij we rekening houden met de grote stijging van het aantal meldingen dat we de laatste jaren kennen. We organiseren verder zelf het toezicht op het dierenwelzijn in de slachthuizen door zelfstandige dierenartsen in te zetten."

Ik denk dat niemand kan beweren dat hier nog geen heel grote stappen vooruit zijn gezet. Ik ben er fier op dat we erin geslaagd zijn om ervoor te zorgen dat vorig jaar opnieuw bijkomende inspecteurs zijn aangeworven. We zijn in 2014, toen de bevoegdheid werd overgedragen, gestart met een heel beperkte ploeg. Toen was in de schoot van de Vlaamse Regering, net als tijdens deze regeerperiode, afgesproken dat het

aantal ambtenaren zou worden afgebouwd. Bij Dierenwelzijn hebben we de tegenovergestelde beweging gemaakt en hebben we ervoor gezorgd dat er heel veel extra ambtenaren zijn bijgekomen. Ook het budget is verhoogd, het is verachtvoudigd.

Daarnaast deinzen we er ook niet voor terug om de eigen werking kritisch te bekijken en te evalueren waar nog winst geboekt kan worden. Dat geldt ook voor de afdeling Dierenwelzijn zelf. Zo werd en wordt bijvoorbeeld gewerkt aan een verhogen van de efficiëntie, een flexibelere inzet van personeel, en het actief onderhouden van de goede samenwerking met de politie en de parketten.

Dat werpt zijn vruchten af. Dat blijkt uit de cijfers. Daar waar in 2015 nog maar een tweeduizend controles werden uitgevoerd door de dienst Dierenwelzijn Vlaanderen, was dat in 2021 opgelopen tot bijna zesduizend. Dat is maal drie.

Personen bij wie eerder al ernstige problemen werden vastgesteld of bij wie zelfs dieren in beslag werden genomen worden opgevolgd. Dit gebeurt vaak in de eerste plaats door de politie. Dat zijn echt 'the boots on the ground'. Die samenwerking verloopt alsmaar beter. We komen daar uiteindelijk van een nulmoment. Er is een betere samenwerking tussen Dierenwelzijn Vlaanderen en de politiediensten. Voor deze opvolging wordt geprobeerd het risico op nieuwe problemen in te schatten op basis van de eerder vastgestelde problemen, de houding van de betrokkene bij eerdere tussenkomsten en het inzicht van de betrokkene. Daar waar ingeschat wordt dat opvolging aangewezen is, wordt dit genoteerd zodat opvolgcontroles worden ingepland. Het aantal van deze controles is dan afhankelijk van het aantal dossiers dat hiervoor in aanmerking komt.

U vraagt terecht hoe het mogelijk is dat mensen die eerder veroordeeld werden voor dierenverwaarlozing opnieuw dieren kunnen aanschaffen. Dat kan in de eerste plaats omdat dat niet verboden wordt door de rechtbank. Het is altijd de rechter die een verbod op het houden van dieren kan opleggen. Hij kan ook beslissen om dat niet te doen. Doet de rechtbank dat niet, dan kan die persoon nog dieren aanschaffen. Dierenwelzijn Vlaanderen en de politie kunnen dan enkel optreden als er opnieuw dierenwelzijnsproblemen worden vastgesteld.

U ziet het feit dat er na een eerdere veroordeling opnieuw dierenwelzijnsproblemen worden vastgesteld als een bewijs dat wij van onze kant zouden tekortschieten. Voor mij is dit juist het bewijs dat de politie en de dienst Dierenwelzijn Vlaanderen hun taak ernstig nemen en uitvoeren zoals het hoort: er is opnieuw gecontroleerd, en het is op grond van deze controle dat de problemen zijn vastgesteld en de nodige maatregelen genomen zijn. Daardoor is erger vermeden.

Natuurlijk zou de betrokkene in de ideale wereld quasi dagelijks gecontroleerd moeten worden. Dat is natuurlijk ver van de realiteit van vandaag. Het is niet realistisch om te verwachten dat een inspecteur over een periode van vijf jaar, we spreken hier over een veroordeling in 2018, wekelijks gaat controleren. Dat is niet mogelijk.

Het is zeker een terechte bekommernis. Wat we vooral als een grote stap vooruit moeten zien, is de aanpassing van de strafmaat die we ondertussen hebben beslist in de schoot van deze commissie en in het parlement. We kunnen op dat vlak vooruitgaan met strengere straffen. Met betrekking tot de actieradius, de instrumenten en de maatregelen die rechters kunnen uitspreken hebben we gezorgd voor een verruiming. Wij gaan er daarbij ook van uit dat steeds meer rechters zullen overgaan tot het uitsluiten van het recht van bepaalde personen om nog langer dieren aan te schaffen of te houden.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, dank u voor uw uitgebreide antwoord. U hebt gelijk: er wordt meer gecontroleerd: in 2021 zesduizend keer, dat is driemaal

meer dan in 2015. Het bedrag is wel maal acht gegaan sinds u minister bent geworden. De controles maar maal drie.

Dus, eigenlijk feitelijk, in mijn redenering, maar ik kan het mis hebben, is er nog budget voorzien of over om nog extra controles uit te voeren. Als mensen veroordeeld worden, zeg ik niet dat men daar dagelijks aan de deur moet gaan, maar in een eerste periode misschien toch halfjaarlijks en daarna jaarlijks.

Zoals u zelf aangeeft, is dat gezin in 2018 veroordeeld, en in 2022 worden daar weer tachtig honden aangetroffen. Hadden we vroegtijdig gecontroleerd dan hadden we veel vroeger kunnen ingrijpen. Tachtig honden, men kan zich bijna niet voorstellen dat ze zich allemaal in een huis bevinden. Voor meer dan negen honden op een domein heeft men al een vergunning nodig. Dat had die familie allemaal niet. We hadden hier kort op de bal moeten spelen. U herevalueert regelmatig zodat ze het kunnen verbeteren. Dit is maar één voorbeeld, ik neem aan dat er nog zo zijn.

Is de dienst Dierenwelzijn bezig met een opvolgingssysteem nu de strafmaat die we hebben goedgekeurd ook zwaarder is, wat een heel goed ding is? Ik hoop dat de rechters ons daarin volgen – in dit geval dat ze mensen verbieden om nog dieren aan te schaffen –, maar dat weten we nog niet.

We hebben de strafmaat verzwaard, we moeten daar ook gevolg aan geven. Dat is net hetzelfde bij een gewone veroordeling. Een veroordeelde komt in de gevangenis, zit vijftien jaar van zijn straf uit, komt vrij, en we laten hem aan zijn lot over zonder opvolging. Die gaat ook opnieuw misdaden plegen.

We moeten – misschien is dat in het verleden minder gebeurd – zo'n opvolgingssysteem bij de dienst Dierenwelzijn opzetten, zodat mensen met een veroordeling beseffen dat ze gecontroleerd worden en niet zomaar dezelfde misdaden kunnen plegen. Bent u bereid, minister, om met de dienst Dierenwelzijn een opvolgingssysteem op te zetten zodat we dit in de toekomst kunnen vermijden?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Allessia Claes (N-VA): Collega's, het is natuurlijk pijnlijk om zulke schrijnende toestanden te zien en te lezen. Dat willen we absoluut vermijden in Vlaanderen. Elk dier dat in beslag wordt genomen, is er eentje te veel.

De cijfers van inbeslagname stijgen elk jaar. We moeten daar een kanttekening bij maken. Het wil niet zeggen omdat de cijfers stijgen, dat het aantal verwaarloosde dieren evenredig toeneemt. Ten eerste stijgt het aantal controles door de dienst Dierenwelzijn jaarlijks. In 2021 zijn bijna zesduizend controles uitgevoerd. Daarnaast was er een team van dierenartsen die in opdracht van de Vlaamse overheid een kleine zeshonderd controles hebben uitgevoerd in de slachthuizen. Dat zijn toch impressionante aantallen. De minister investeerde ook al wat middelen in de uitbreiding van personeel en inspecteurs voor de dienst Dierenwelzijn.

Verder merken we ook op dat de gevoeligheid en opmerkzaamheid bij de Vlaming tegenover het dierenwelzijn jaar na jaar toeneemt. Dat duidt die stijging van het aantal inbeslagnames een beetje. Dat is natuurlijk een positieve evolutie.

Zoals u aankaarte, minister, waren er recent wijzigingen in het decreet. De strafmaat voor dierenmishandeling werd zwaar opgetrokken. Er werd gestemd over de termijn die geldt voor het plegen van recidive. Die werd opgetrokken van drie naar vijf jaar. Ik moet het u niet uitleggen, mevrouw Sterckx, u was er natuurlijk bij toen we dat bespraken en erover stemden. Ik wil toch toevoegen dat de wijzigingen in het decreet zeker kunnen tellen als ontrading voor het plegen van nieuwe feiten na een eerdere veroordeling. Ik hoop alvast dat dit een positieve invloed gaat hebben op zulke praktijken.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Het is inderdaad zo dat het budget verachtvoudigd is in vergelijking met 2014. Natuurlijk zijn niet alle extra middelen naar personeelskosten gegaan. We hebben er gelukkig voor kunnen zorgen dat het aantal inspecteurs serieus is toegenomen. Waarin hebben we nog geïnvesteerd? Er is 2,5 miljoen euro voor het opzetten van een heel nieuw controlesysteem in alle slachthuizen in Vlaanderen en voor de aanwerving van dierenartsen met een opdracht om zoveel mogelijk extra dierenwelzijnsinspecties uit te voeren in de slachthuizen. Op het vlak van de nertsen is er ook een fundamentele doorbraak, namelijk het stopzetten van de nertsenkweek in Vlaanderen. Daar zijn ook middelen naartoe gegaan, meer bepaald 10 miljoen euro. Er is ook voor het eerst structurele financiering voor de asielen ten belope van 1 miljoen euro. Zo kan ik nog wel een tijdje doorgaan.

Wat de inspecties betreft, hebben we met z'n allen in deze commissie de ambitie om de mazen in het net zo klein mogelijk te maken. Onmiskenbaar worden die alsmaar kleiner, enerzijds door de toename van het aantal eigen inspecteurs en anderzijds door een toename van de samenwerking met de politie en het parket, door een aanpassing van de straffen en het verruimen van de mogelijkheid in hoofde van de rechtbank om een verbod uit te spreken op het houden van dieren. Het zal natuurlijk ons lot zijn om ervoor te zorgen dat we stap na stap de mazen in het net steeds meer verfijnen. Er zullen ongetwijfeld nog altijd wel wat mazen overblijven, maar het is onze verdomde plicht om die mazen stelselmatig aan te pakken en die zo klein mogelijk te houden.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Mevrouw Claes, u geeft aan dat er meer controles zijn ten opzichte van 2015 en dat dit goed is, en dat is ook zo. Maar als we zien dat we in 2021 al zesduizend controles hebben moeten uitvoeren en er waarschijnlijk nog wel meer gevallen zijn die niet gemeld worden, dan geeft dat wel aan dat het echt wel nodig is dat er controles worden uitgevoerd en dat er behoefte is aan een heel goed dierenwelzijnsbeleid. Er zijn nog heel veel mensen die hun voeten vegen aan het welzijn van de dieren.

Minister, de samenwerking met de politie en de dienst Dierenwelzijn is al veel verbeterd ten opzichte van vroeger, maar ik hoor nog van veel politiemensen die ik ken dat nog niet alle zones zich voor honderd procent willen inzetten voor dierenwelzijn. Sommige politieagenten zeggen nogal eens al lachend: 'Het is toch niet onze taak als politieagent om hondjes te controleren', maar andere politieagenten zijn er wel al heel gedreven in. Het hangt nog steeds van zone tot zone af en van de commissaris in de zone of die effectief politiemensen wil inzetten op dierenwelzijn. Ik denk dat er voor u nog wel een taak is weggelegd om verder te onderhandelen met de politie zodat zij dierenwelzijn op een zeer belangrijke plaats zetten binnen hun zones. We zien dat de bevolking er steeds meer vragende partij voor is. Heel veel mensen melden dierenverwaarlozing. Inderdaad, de dienst Dierenwelzijn is versterkt, maar als de politie meer kan worden ingeschakeld, dan kan dat alleen maar een meerwaarde betekenen. Daar moeten we echt op inzetten.

U hebt niet geantwoord op mijn vraag of u een opvolgingssysteem op poten wilt zetten. Ik wil er toch nog eens op aandringen om hier werk van te maken. Ik denk dat dit enkel en alleen maar de dienst Dierenwelzijn ten goede kan komen. Als mensen die veroordeeld zijn, opgevolgd worden, maken we op die manier heel duidelijk dat ze een lijn hebben overschreden, dat ze dieren hebben mishandeld, dat dit niet kan in Vlaanderen en dat we daar correct tegen optreden. Ik doe dus nog eens een warme oproep om in de toekomst een opvolgingssysteem op te zetten om recidiven te voorkomen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het dierenwelzijnslabel – 1968 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Jan Laeremans

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, ik wil inderdaad nog eens informeren hoe ver het staat met de invoering van het dierenwelzijnslabel want daar wordt veel over gezegd en geschreven. Ik herinner me dat u vorige zomer zei dat het opzetten van dat dierenwelzijnslabel al ver gevorderd is, in die zin dat het rapport dat Piet Vanthemsche vorige zomer heeft afgewerkt, de basis legt voor het label. Hij zou nu werken aan de praktische uitwerking daarvan.

Er werd werk gemaakt van een marktanalyse naar de mogelijkheid van een label en een businessmodel voor de uitwerking en opstart van het label. Ik moet u niet vertellen – ik weet dat u die overtuiging deelt –, dat een dergelijk dierenwelzijnslabel een grote stap vooruit kan betekenen voor het dierenwelzijn in de Vlaamse veeteeltindustrie. Met het label kan de consument zelf kiezen voor vleeswaren die onder meer en strengere dierenwelzijnsnormen worden geproduceerd. Er bestaat ook een consensus binnen de sector dat een dierenwelzijnskeurmerk een toegevoegde waarde kan zijn voor de sector. Bovendien slagen we er op die manier in om de consument voor een stuk mee verantwoordelijk te maken voor het dierenwelzijn bij de ontwikkeling van vlees.

Het onderzoek gaat meer in de richting van een getrappt systeem. Daarbij hebben consumenten de keuze uit verschillende graden van dierenwelzijnsscores. Op een schriftelijke vraag die ik u stelde, antwoordde u dat het uw ambitie is om het label in het voorjaar van 2022 in te voeren. Dat spoort qua timing met uw vorige antwoorden.

Minister, wat is de stand van zaken van de concrete uitwerking van het dierenwelzijnslabel? Kan hierover een concreet rapport met ons worden gedeeld? Wat zullen de voorwaarden zijn voor de verschillende schakels in de productieketen?

Zal het lukken om het label in het voorjaar van 2022 in te voeren? Is er al een exacte timing?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb recent het tweede rapport ontvangen van Piet Vanthemsche over de oprichting van een dierenwelzijnslabel. Ik kan dat rapport uiteraard ter beschikking stellen. In dat rapport wordt onder andere een vergelijking gemaakt tussen enkele bestaande Belgische labels die eerder focussen op kwaliteit dan op dierenwelzijn. Maar er is ook het Nederlandse Beter Leven-keurmerk en het Duitse Initiative Tierwohl dat echter enkel voor varkens geldt.

Het label waar wij nu aan werken, 'Beter voor Dieren' genaamd, moet een keurmerk worden dat consumenten toelaat om een bewuste keuze te maken op basis van criteria van dierenwelzijn los van andere criteria zoals kwaliteit en andere.

Ook werd in het rapport een voorstel van statuten opgemaakt voor de oprichting van een vzw die dit Vlaams dierenwelzijnslabel zou kunnen beheren. Het probleem is echter dat ik dat zelf niet kan doen, van overheidswege kan ik niet optreden als marktpartner. Het moet dus effectief gaan om een privaat initiatief dat ik vervolgens faciliteer. Vandaar de stappen die ik ter zake zet, maar finaal moet er dus een privaat initiatief worden genomen. Daarom heb ik aan Piet Vanthemsche opdracht gegeven om verder uitvoering te geven aan het rapport en de oprichting

van de vzw verder te begeleiden. Deze vzw zal het label beheren en zal ook de voorwaarden bepalen waaraan men moet voldoen om te kunnen instappen in het label. Daarnaast moet een controlesysteem op poten worden gezet om ervoor te zorgen dat die voorwaarden effectief worden nageleefd. Het een en ander zal gebeuren met de hulp van een adviescommissie waarin een beroep zal worden gedaan op wetenschappelijke expertise en waarbij de sector wordt betrokken. Wij zoeken een beetje naar een analoge manier van werken als in Nederland.

De volgende stap die gezet moet worden is dus de oprichting en de erkenning van die vzw door een aantal initiatiefnemers, enerzijds vanuit de civil society, anderzijds vanuit de productieketen. Alle betrokken stichtende leden zullen natuurlijk onafhankelijk en in eigen naam opereren. In deze fase bevinden we ons nu.

Het is mijn engagement om in de eerste jaren, bij de opstart van dat label, te voorzien in financiering, waarna het systeem dan wel zelfbedruipend wordt. Om het label organisch te laten groeien, zal begonnen worden met varkens en pluimvee om later uit te breiden naar andere diersoorten.

De sluitsteen van dat label en van het hele systeem is natuurlijk de correcte vergoeding van de meerkost die de bijkomende maatregelen op het vlak van dierenwelzijn onmiskenbaar met zich meebrengen. Een van de belangrijke taken is dus het opvolgen of de marktprijs wel degelijk rekening houdt met de meerkost. Dat moet je in kaart brengen. Je moet ook zien dat je systeem financieel solide is. Daarvoor is de betrokkenheid van alle schakels uit de keten, zoals de vleeswarenproducenten, natuurlijk essentieel.

Een positief element is dat de houding van de Europese Commissie ondertussen geëvolueerd is. Aanvankelijk stelde ze zich zeer terughoudend op, maar nu wil de Europese Commissie ten minste de mogelijkheden onderzoeken voor etikettering inzake dierenwelzijn, waarbij eventueel een kader bepaald zal worden voor een label dat door de lidstaten zelf ingevuld moet worden. We gaan daar natuurlijk niet op wachten. Maar het is goed dat de geesten aan het rijpen zijn en dat er bereidheid tot onderzoek is. Vlaanderen houdt daar natuurlijk de vinger aan de pols.

Wat de timing betreft, moet ik erkennen dat ik, gelet op het gegeven dat ik in dezen natuurlijk afhankelijk ben van de civil society voor de oprichting van de vzw en van de betrokkenheid van de sector, me daar moeilijk op kan vastpinnen. Ik kan hier dus geen resultaatsverbintenis aan koppelen maar wel een inspanningsverbintenis. Ik ga blijven trekken en sleuren om ervoor te zorgen dat dit label zo snel mogelijk het daglicht zal zien.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Dank u wel, minister, voor uw uitgebreid antwoord. Ik begrijp uw uitspraak over de timing en neem akte van dat antwoord. Ik heb in dat verband wel nog een vraag. De voorbereidingen zijn nu afgerond. De stappen worden gezet naar die vzw, maar ik neem aan dat er zowel tijdens het eerste als het tweede deel van het onderzoek van Piet Vanthemsche al gesprekken geweest zijn met alle betrokken sectoren, zodat er niet vanaf nul begonnen moet worden om die te overtuigen. Ik neem aan dat het hier niet alleen over de vleessector gaat. Uiteraard is ook de retailsector hier een heel belangrijke partner, zeker als het gaat over de bekendmaking en promotie van dat label.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mijnheer Vandenhove, het is zeker zo dat we niet vanaf nul moeten vertrekken. De verschillende marktspelers zijn bevraagd, dus ook het afnemende veld, dus ook de retailsector. Ik heb bijvoorbeeld Comeos hier vanaf het begin bij betrokken en ze tonen hier ook bereidheid toe. Dat is ook een van mijn

motivaties. Ik wil bijvoorbeeld verhinderen dat alle supermarkten op die markt aan de slag gaan met een eigen label.

Je moet weten, hun commerciële marges zijn vandaag zo beperkt, dat men als supermarkt effectief ook streeft naar een profilering op vlak van dierenwelzijn, wat ik op zich goed vind. Natuurlijk moet je er wel voor zorgen dat zo'n dierenwelzijnslabel uniform en geloofwaardig is, en dat het gedragen wordt door enkele autoriteiten. We moeten vermijden dat een supermarkt zichzelf een dierenwelzijnslabel geeft, maar daarmee uiteindelijk zegt: 'Wij van WC-eend, wij adviseren WC-eend.'

Het moet ervoor zorgen dat we komen tot een label voor alle supermarkten, en als het even kan, ook voor de kleinhandel. Dat geloofwaardig is en dat ook aan de consument de zekerheid geeft dat, wanneer men daarvoor kiest en dus ook bereid is om in de praktijk iets meer te betalen, daar tegenover ook een winst voor de dieren staat en dat de keuze die de consument maakt, dus een keuze is ten voordele van de dieren. Daarom werkt de naam van het label ook: 'Beter voor Dieren'.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Ik denk dat uw intentie om snel door te werken duidelijk is, minister. Dat was ook een beetje de achtergrond en de bedoeling van mijn vraag. Bedankt voor uw antwoord.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.